

حسین صالح ابادی، ۱۴۰۴

پیش بینی اهمال کاری تحصیلی بر اساس جو روانی عاطفی خانواده با نقش میانجی خودپنداشت تحصیلی در دانش آموزان ابتدایی دوره اول شهر نقاب

هدف این پژوهش پیش بینی اهمال کاری تحصیلی بر اساس جو روانی عاطفی خانواده با نقش میانجی خودپنداشت تحصیلی در دانش آموزان ابتدایی دوره اول شهر نقاب بود. این پژوهش از نظر هدف، تحقیق کاربردی است و از نظر شیوه گردآوری و تحلیل اطلاعات، این تحقیق توصیفی - همبستگی و بطور خاص معادلات ساختاری می باشد. جامعه پژوهش حاضر را تمامی دانش آموزان ابتدایی دوره اول شهر نقاب در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ تشکیل دادند. تعداد این دانش آموزان در سه پایه اول-دوم و سوم بر اساس آمار 248 نفر بود که از این تعداد و بر اساس جدول مورگان 145 دانش آموز بصورت تصادفی و از هر سه پایه انتخاب شدند.

ابزار و روش گردآوری داده‌ها شامل، پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی، پرسشنامه جو روانی عاطفی خانواده هیل برن و پرسشنامه خودپنداشت تحصیلی یسن چن بود. در این پژوهش با استفاده از نرم افزار SPSS 28 و PLS داده‌ها تجزیه و تحلیل شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آمار استنباطی و توصیفی شد. از روش آمار توصیفی برای بررسی و مقایسه میانگین و انحراف استاندارد متغیرها در گروه کنترل و آزمایش و از آمار استنباطی برای تجزیه و تحلیل فرضیات تحقیق استفاده شد که شامل آزمون‌های k-s برای بررسی نرمال بودن متغیرهای تحقیق و مفروضات کواریانس و آزمون کواریانس بود. مطابق نتایج به دست آمده نقش میانجی خودپنداشت تحصیلی در پیش بینی اهمال کاری تحصیلی و جو روانی عاطفی خانواده تایید می‌گردد. علامت منفی در ضریب مسیر نشان دهنده معکوس بودن رابطه می باشد. این میانجیگری باعث بهبود وضعیت رابطه بین اهمال کاری و جو روانی گشته است.

کلیدواژه‌ها: کلمات کلیدی: اهمال کاری تحصیلی، جو روانی عاطفی خانواده، خودپنداشت تحصیلی.

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۸۲۹۹۱۰۶۰۳۶۱۲۴۸۴۰۳۲۱۶۳۱۱۴۴۵۳

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۰۶/۳۰

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر رضا فلاح

استاد مشاور: دکتر علی نقی معینی

Thesis:

Predicting academic procrastination based on family psycho-emotional climate with the mediating role of

academic self-concept in first-year elementary school students in Neqab city

The aim of this study was to predict academic procrastination based on the family's psycho-emotional climate with a mediating role in academic self-concept in first-year elementary school students in Niqab city. This study is an applied research in terms of its purpose and in terms of the method of data collection and analysis, this study is descriptive-correlational and specifically structural equations. The population of the present study consisted of all first-year elementary school students in Niqab city in the academic year 1403-1404. The number of these students in the first, second and third grades was 248, based on statistics, and from this number and based on the Morgan table, 145 students were randomly selected from each grade. The tools and methods of data collection included the academic procrastination questionnaire, the Hillburn family psycho-emotional climate questionnaire, and the Yesen Chen academic self-concept questionnaire. In this study, data were analyzed using SPSS 28 and PLS software. Inferential and descriptive statistics were used to analyze the data. Descriptive statistics were used to examine and compare the mean and standard deviation of variables in the control and experimental groups, and inferential statistics were used to analyze the research hypotheses, which included k-s tests to examine the normality of the research variables and covariance assumptions and covariance test. According to the results obtained, the mediating role of academic self-concept in predicting academic procrastination and family psycho-emotional climate is confirmed. The negative sign in the path coefficient indicates the inverse relationship. This mediation has improved the relationship between procrastination and psychological climate.

.